

sag, kan jeg henvise til de besvarelser, jeg allerede har givet under det forrige spørgsmål. Og jeg har ikke mere at tilføje.

Jens Peter Verner (S):

Jamen nu ved vi jo konkret – det har statsministeren oplyst – at sagen er indgivet til Ligningsrådet i maj 2002. Der må der i hvert tilfælde være en opmærksomhed på, at der er en sag. Statsministeren siger, at er der et hul, så skal det lukkes med det samme. Der går altså 1 år, fra 2002 til maj 2003, inden sagen behandles i Ligningsrådet.

Man kan vel også gå videre og sige, at det svar, der blev givet i foråret 2002, jo viste, at man var gjort opmærksom på problemet. Det vil sige, at der i hvert fald gik ca. 1½ år. Det er da ikke at lukke et hul med det samme. Det er da en indrømmelse fra statsministerens side af, at man her har forsømt sit arbejde i Skatteministeriet, at skatteministeren har forsømt sit arbejde.

Jacob Buksti (S):

Statsministeren svarede knap nok på det, jeg spurgte om. Statsministeren henviste til den konkrete sag. Det var sådan set ikke det. Jeg spurgte generelt: Hvad betyder det, at statsministeren siger, at hvis man konstaterer et hul, så lukker man det med det samme?

Hvordan konstaterer man et hul? Hvornår mener statsministeren, at der er konstateret et hul? Er det, når man får at vide, at der en mulighed for, at det kan udnyttes, eller er det, når man har tabt flere milliarder kroner? Kan statsministeren ikke forholde sig til det?

Ole Stavad (S):

Statsministeren sagde i sit svar, at der intet er, der for ham begrundes, at man skal foretage sig videre. Så ved jeg egentlig ikke, hvad der skal til, for at statsministeren mener, der skal foretages videre i en sag.

Kl. 13.25

Alt peger i modsat retning af det svar, som statsministeren har afleveret i dag. Alle indici er, at der var en sag, der foranledigede, at den tidligere regering kom med et lovforslag for at lukke et hul. Den nuværende skatteminister tog det konkret ud af lovforslaget. Der blev fra Folketinget spurgt hvorfor. Der kom en ligningsrådsrapport ind i maj 2002. Hr. Henning Dyremose, tidligere finansminister, siger, at regeringen var bekendt med sagen. Embedsmænd har offentligt udtalt, at skatteministeren var bekendt med

sagen. Statsministeren benægter alt og siger, at der ikke er grundlag for at gå videre.

Mener statsministeren ikke, at når vi er inde i en sag, der koster samfundet foreløbig med den viden, vi har, i størrelsesordenen 2 mia. kr. og måske meget mere, så må der da være et grundlag? Hvornår mener statsministeren, at der er et grundlag for at gå videre med den sag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ærlig talt synes jeg faktisk, at vi kører meget i ring, og der er ikke meget mere at tilføje. Jeg kan kun sige mere generelt til hr. Jacob Buksti, der stillede et generelt spørgsmål, at når jeg siger, at man skal gribe ind, straks man opdager et hul, så er det selvfølgelig ikke udtryk for, at man så også skal have konstateret en faktisk udnyttelse af det, før man griber ind. Selvfølgelig ikke. I samme øjeblik, man bliver opmærksom på det, er konkret opmærksom på, at her er noget, der kan udnyttes, så skal man selvfølgelig gribe ind, hvis man kan.

Men om hele sagen kan jeg altså kun henvise til, hvad jeg svarede meget fyldigt på under det tidligere spørgsmål, og jeg kan helt henholde mig til de redegørelser, jeg har fået fra Skatteministeriet. Hvis der er et ønske om at gå mere i detaljer med det, så kan man jo altså med stor fordel stille spørgsmålene til skatteministeren.

Jens Peter Verner (S):

Nu fremgik det af statsministerens svar, at man skulle vente med at gribe ind, til der var en faktisk udnyttelse. Det var et citat fra statsministeren.

Man kan da ikke vente med at gribe ind, til der er en faktisk udnyttelse. Det kan statsministeren da ikke mene. Det må da være vigtigt, som vi også har peget på her, at man griber ind, når man bliver bekendt med, at noget kan udnyttes. Det mener jeg faktisk er det, vi har dokumenteret punkt for punkt, at man har forsømt.

Jeg kan godt forstå, at statsministeren synes, det er ubehageligt at svare på de her spørgsmål og siger, at vi kører i ring osv. Men vi bliver jo nødt til at gentage de spørgsmål, vi stiller, når vi ikke får de svar, der bør fremkomme, når der ligger en så indlysende klar dokumentation som i den her sag.

Jeg vil så også sige: Jeg synes også på samme måde som med andre sager, at statsministeren skulle bidrage til, at sagen bliver undersøgt ordentligt og til bunds. Regeringen kan da heller ikke være tjent med, at det her står uafklaret.